

over den 2. Februar, spiller det ikke saa stor en Rolle. Der er ikke efter de Udtalelser, der er faldet her under Forhandlingerne, Grund til at tro, at vi kunde være blevet færdige til i Dag. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde i Dag, at nu var Kapitelstaksten sat, og at der maaske var nogle, der meget snart betalte efter den fastsatte Kapitelstakst. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at de, der skal betale efter Kapitelstaksten, nok vil vente og se, hvad disse Forhandlinger fører til, før de betaler.

Dernæst vil jeg sige, at ekstraordinære Forhold kræver ekstraordinære Forholdsregler, og at det er den eneste Grund, hvorfor dette Lovforslag er fremsat. Der har ikke før været rørt ved Kapitelstaksterne, og som jeg sagde forleden Dag og allerede ved Fremsættelsen af Lovforslaget, er det ret betænkeligt at røre ved dem, men da der i det hele under de Forhold, vi lever under i Øjeblikket, reguleres paa saa mange Omraader, fandt jeg det rimeligt og rigtigt, at der ogsaa blev fremsat Lovforslag om en Regulering her, og det maa da fremhæves, at der her ikke er foregrebet noget som helst. Den samlede Rigsdag afgør, hvad der skal komme ud af dette Lovforslag, og hvad der ikke skal komme ud af det. Man siger, at alle faar Fordel ved den høje Kapitelstakst. Det ærede Medlem fra Ringkøbing omtalte, at der ogsaa var dem, der fik Fordel af den foreslaaede ekstraordinære Kapitelstakst, og at disse ikke havde Trang til at faa denne Fordel, men det er ikke for mig det afgørende, om de, der har Fordel af de ekstraordinære Forhold, eller de, de gaar ud over, har mere eller mindre godt Raad, det afgørende for mig er de ekstraordinære Forhold, idet jeg ikke kan se, at de, som har disse Indtægter, har Krav paa ene og alene ved de usædvanlige Forhold at indkassere denne Fordel.

Men saa har ogsaa de Enker, der er talt om, og Pensionisterne Fordel af den høje Kapitelstakst, og dette Lovforslag berører dem ikke den Indtægt, de under normale Forhold vilde have faaet. Jeg paastaar bestemt, at hvis denne Krig ikke var indtraadt, er der ingen Grund til at tro, at den Kapitelstakst, der saa var indtraadt, vilde være blevet højere end den Kapitelstakst, der her foreslaas. Den er ene og alene begrundet i de ekstraordinære Forhold, vi lever under, og som hele Verden lever under, og derfor mener jeg, at det baade er rigtigt og forsvarligt at

beskære den særlige Indtægt, som alene begrundes ved de nævnte Forhold. Og naar det fremhæves, at disse Enker vil kunne trænge til en højere Kapitelstakst for derved at faa forøgede Indtægter under den nuværende Dyrtdid, maa jeg sige, at vi jo har mange andre Pensionister og Enker, der ogsaa kunde trænge til en Forhøjelse af deres Indtægter, vore Pensioner til Enker o. s. v. er sandelig ikke for høje, men for deres Vedkommende er der dog ikke stillet Forslag om, at deres Indtægter skal forhøjes. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds udtalte ogsaa i Dag, at den Omstændighed, at Kapitelstaksten var høj eller mindre høj, ikke gjorde saa meget, som man vilde gøre det til, fordi den vedkommende kunde have solgt den Sæd, han skulde levere efter Kapitelstakst, og saa havde han derved faaet Fordel af de højere Priser. Men Sagen er, at Ejerne af de mindre og mellemstore Jordbrug ikke har kunnet sælge Sæd i Aar, fordi de ikke har kunnet faa Foderstoffer, og derfor kan man ikke anføre, at disse kunde have solgt det samme Antal Tønder Sæd, som de nu skal betale efter Kapitelstakst, og derved indvundet den Fordel, det vilde have været, dersom de havde solgt Sæden i Efteraaret til en ikke lavere Pris end den, Kapitelstaksten bliver sat til nu, hvis man ikke rører derved.

Jeg skal indrømme, at der kan siges mangt og meget om det foreliggende Lovforslag, og at der kunde forhandles om det Dag efter Dag, hvis man vilde det, men det afgørende er — det kan man ikke disputere bort —, hvorvidt man anser det for rigtigt og forsvarligt at gøre Indgreb i Kapitelstaksten. Er man enig derom? Dermed staar og falder Lovforslaget. Der er i hvert Fald Enighed om, at man kan ændre Kapitelstaksterne, og det anser jeg for et godt Tegn. Meningsforskellen kommer først frem, naar man skal diskutere, hvorledes man skal rette paa disse Kapitelstakster. Det ærede Medlem fra Ringkøbing og flere andre ærede Medlemmer har berørt, at Forslaget om at tage Gennemsnittet fra 4 Aar som Kapitelstakst for i Aar meget godt kunde bruges, dersom man vilde fortsætte dermed i Fremtiden. Jeg har høvdet, at jeg ikke ønsker den Udvej, fordi jeg tror, at man skal gøre de ekstraordinære Skridt under de ekstraordinære Forhold, og at det hverken er nødvendigt eller forstandigt at udjævne Forholdet paa den Maade,